

INNHOOLD

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* MAF takker for helsehjelp	4
* Håpets hus i Senegal	5
* Klinik i Bangladesh.....	6
* Takk fra NLM	7
* Landsmøtet og ny redaktør	8
* Gud bekreftet bønnesvar	10
* Bønn ga visshet.....	13
* Småstoff	14

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 3 • 91. ÅRG. • 2022

LANDSMØTET I STAVERN: Erik Bringedal, ordføreren i Larvik, ønsket oss velkommen til kommunen. – Jeg er imponert over arbeidet deres. Det står det stor respekt og ære av! sa han i talen sin. Frøydias Vestbøstad ble valgt til ny leder av SMR. (Foto: Christine Kristoffersen)

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

En sommer er over!

I hvertfall nesten! Har det vært en åndelig tørketid? Det er lett at mye sklir ut når faste møteplaner ikke er så faste.

For min del har det vært en berg og dalbane i sommer. Landsmøtet til SMR i juni var en høydare – på så mange måter. Jeg ble jo valgt inn som leder og er veldig spent på hvordan det vil bli. Men med så mange flotte støttespillere tror jeg det skal bli bra. Åndelig var det høydepunkt på høydepunkt. Sosialt var det veldig bra, det var godt å være sammen. Jeg var også på Misjonssambandet sin generalforsamling og der også var det mange høydepunkt, åndelig sett. Det er så godt å sitte under god forkynnelse og bare få ta imot. Og så merker jeg hvordan Ordet taler til meg – også etter at talen er over. Sosialt var det også veldig bra, en reise tilbake i tid hvor jeg traff mennesker fra de forskjellige livsepokene mine. Mennesker som på forskjellig vis har støttet meg og betydd mye for meg.

For støtte trenger vi. Jeg er spesielt blitt minnet om Aron (bror til Moses) i sommer. Moses ble sliten av å holde staven oppe og det så ikke bra ut i kampen mot amalekittene. Men da Moses ble trett i hendene, fant de en stein og plasserte den under ham. Han satte seg på den, og Aron og Hur støttet hendene hans, en på hver side. Da var hendene hans støe helt til solen gikk ned. (2.Mos 17,12) Jeg tror vi er slike støttespillere som Aron

Frøydís Vestbøstad fra Heimdal ble valgt til ny leder for SMR på landsmøtet i juni.

og Hur var, når vi ber for eller stiller opp for hverandre. Noen er vi der for i lange tider, andre i kortere perioder.

La oss stå sammen for det som SMR en gang ble grunnlagt på; å be for våre medsøstre som har reist ut. Så skal vi få glede oss over å lese om hvordan Gud har vært med, kanskje både de som har bedt og de som har reist.

Jeg ønsker dere alle en god høst!

Frøydís Vestbøstad
leder av SMR

Andakt

Enken i Sarepta

ved Hilde Masvie Ydstebø, daglig leder av SMR

«Da det var gått en tid, tørket bekken bort, for det kom ikke regn i landet. Da kom Herrens ord til Elia: «Gå straks av sted til Sarepta, som hører til Sidon, og slå deg ned der! Jeg har befalt en enke som bor der, å sørge for deg.»

Straks gikk Elia av sted til Sarepta og kom til byporten. Akkurat da var det en enke der som sanket ved. Han ropte til henne og sa: «Hent litt vann til meg i en skål, så jeg får drikke!» Da hun gikk for å hente det, ropte han etter henne: «Ta også med et stykke brød til meg!» Hun svarte: «Så sant Herren din Gud lever: Jeg eier ikke så mye som en brødleiv, bare en håndfull mel i krukken og litt olje i muggen. Nå går jeg her og sanker et par vedpinner, og så vil jeg gå hjem og lage til noe for meg og sønnen min. Når vi har spist det, kan vi legge oss til å dø.»

Elia sa til henne: «Vær ikke redd! Gå hjem og gjør som du har sagt! Men bak først en liten brødleiv til meg av melet, og kom ut til meg med den! Siden kan du lage til noe for deg og sønnen din. For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og det skal ikke mangle olje i muggen til den dagen kommer da Herren sender regn over jorden.»

Da gikk hun og gjorde som Elia hadde sagt, og både hun og han og hele hennes hus hadde mat i lang tid.» Melkrukken ble ikke tom, og oljen i muggen tok ikke slutt. Det gikk som Herren hadde sagt gjennom Elia.»

Teksten er fra 1. Kongebok 17:7-16 om hvordan profeten Elia i Sarepta fikk vann

og brød fra enken som i utgangspunktet ikke hadde noe igjen å leve for. Hun hadde også omsorg for sin sønn. Så vanskelig det måtte være for henne å først bake brød til en fremmed, av det siste melet hun skulle dele med sønnen. Likevel gjør hun som Elia sier og som Herren har befalt henne. Hun henter vann og lager brød og gir til Elia. Av det siste melet hun hadde. For et vågestykke. Videre i teksten leser vi at Gud hadde omsorg for enken og hennes sønn.

Enkens utrolige handling har alltid forundret meg. Og særlig da jeg var sykepleier blant i fattige i Etiopia og Tanzania. Her hentet også kvinnene brensel før de kokte mat. Her brukte de også mel og laget brød eller grøt. Gumuz-folket i Blånildalen bruker å invitere på mat de som er til stede eller i nærheten når maten serveres. Også når de vet at hirsegroten som er på kok og snart skal settes fram ikke er nok til alle rundt gryta. De inviterer og deler likevel. Så generøst.

Begge eksemplene minner meg på Jesu holdning og sinnelag. Det taler til oss i en situasjon hvor vi har krig i Europa, renteøkning og høye strømpriser. La oss ta med oss Jesu ord fra Bergprekenen; Matteus 6:33-34.

«Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.»

MAF har mange livsviktige flyvninger. Mannen på båren hadde falt ned fra et tre og skadet seg stygt.

– Tusen takk for helsehjelp og behandlinger!

– Tusen takk for støtten dere har gitt på 60.000 kroner til prosjektet for medisinske flyvninger i Liberia i 2021, sier Willy Ludvigsen, daglig leder i MAF Norge.

– SMR har sørget for flyvninger av helsepersonell og medisinsk utstyr som har gjort at mennesker har fått helsehjelp og behandlinger som ellers ville vært langt utenfor deres rekkevidde. Gaven dere ga på 60.000 kroner, har dekket drivstoff til cirka 71 medisinske flyvninger.

I tillegg til deres gave har MAF Norge sendt 40.000 kroner til prosjektet. Disse midlene på 100.000 kroner til sammen har uavkortet gått til flyvninger som har sørget å fly medisinsk utstyr, medisiner og helsepersonell inn til de isolerte stedene.

Det er også gjennomført flyvninger for syke som har hatt behov for akutt hjelp på sykehus. Avstanden fra de isolerte samfunnene til

sykehusene er store, og behovet for fly er stort da bilveien ikke strekker til. I tørre perioder vil en kjøretur fra byen Harper til Monrovia ta to dager, men i regntiden blir veiene ødelagt og den totale reisetiden kan bli opp mot fem dager. Til sammenligning vil det å fly med MAF redusere tiden helt ned til 1,5 timer.

På bildet ser dere en av mange livsviktige flyvninger som blir gjort i Liberia. Ved denne flygningen ble to personer fraktet til sykehuset der de fikk livreddende hjelp. Den ene personen hadde falt ned fra et tre og ble stygt skadet, den andre hadde en alvorlig infeksjon. Takket være SMRs støtte til MAF sine flyvninger kan arbeidet med å redde mennesker fortsette, sier Willy Ludvigsen.

En seremoni for utlevering av «rengjøringshjelpemidler» som trillebårer, river og spader, fant sted mandag 17. januar i landsbyen Touba Saloum. Borgermesteren i kommunen, Mr. Moustapha Thiam, ønsket velkommen. Folk møtte begeistret frem for å høre på informasjonen og ta i mot utstyret.

Hjelp mot malaria og Covid-19

I fjor fikk Håpets hus, gjennom Lys over Land, 70.000 kroner fra SMR til hjelp i Senegal. Pengene ble brukt til informasjonskampanjer og utdeling av nyttig utstyr.

Informasjonskampanjene rettet seg mot 30 landsbyer og handlet om hvordan man best beskytter seg mot malaria, om hvorfor det er viktig å ta vaksine mot Covid-19 og hvorfor det er viktig å holde landsbyen ren for søppel.

Kampanjene nådde over 14.000 mennesker, og har blant annet ført til at 96 prosent av gravide kvinner, og flertallet av barn under fem år, nå er begynt å sove under impregnet myggnett. SMR får en varm takk for gaven.

Partiet med rengjøringsmidler ble gitt til 30 landsbyer av den lokale organisasjonen Håpets hus.

– Kjære gode venner i SMR!

– Stor takk for støtten på kroner 40.000 i 2022 til utvidelse av klinikken på Amnura i Bangladesh, sier Torbjørn Lied, leder av Bangladesh Santal Friends (BSF).

– Amnura Lutheran Mission Hospital, som er det registrerte navnet, er faktisk godkjent av landets helsedepartement som et 10 sengers sykehus med laboratorium. I 2022 har SMR gitt oss en støtte på kroner 40.000 til et nybygg. Taket er nå lagt og vi har et lite håp om å kunne fullføre arbeidet før jul. Bildet nedenfor er tatt midt i byggeprosessen, forteller Torbjørn Lied. Han regner med det vil bli behov for ekstra utstyr og møbler når nybygget skal tas i bruk.

I Tabitha Foundation har BSF et stipendprogram med særlig fokus på jenter. For tiden har de seks jenter som er i gang med tre års sykepleierutdanning. Parboti, på bildet til høyre, er en av de seks jentene.

Parboti Hasdak, sykepleierstudent. – Hun begynte på college nå i august. Hun kommer fra Kolhe-folket og har fullført videregående ved vårt jenteinternat i Nuzipur, forteller Torbjørn Lied.

– I år har vi til sammen overført kroner 152.000 til nybygget, og vi regner med å kunne fullføre byggearbeidene før jul, forteller Lied. Etter at bildet ble tatt er taket lagt på.

I Mongolia driver en dame som heter Amaraa et diakoniprojekt (SYFSS). Målet er å spre kristne grunnverdier. Bildene er fra kurs som hun holder om Bibelens syn på ekteskap og familie. – Amaraa gjør et viktig arbeid på grasrotnivå, sier Rita Jonasmo, regionleder for Mongolia i NLM.

– Takk for støtten til våre prosjekter!

– Hjertelig takk for støtten til Norsk Luthersk Misjonssambands internasjonale diakonale arbeid på til sammen kroner 140.000 i 2022. Pengene er gått til samfunnsutvikling i Mongolia (80.000 kroner) og helsearbeid i Indonesia (60.000 kroner), sier Ragnhild Myren, administrasjonsleder i Misjonssambandet utland.

– I Indonesia har vi blant annet brukt støtten til et psykisk helse-prosjekt. Dette bildet er av ansatte og frivillige medarbeidere som har helseundervisning blant befolkningen, forteller Olav Vestbøstad, regionleder for Indonesia i Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM).

Sogneprest Kjell Markset i Fredriksvern kirke tok vel i mot leder Frøydis og flaggbærerne fra SMR.

– Tusen takk for gavene!

Det tre dager lange landsmøtet ble avsluttet med en gudstjeneste i staselige Fredriksvern kirke i Stavern. Der ble halve kollekten, 5050 kroner, gitt i gave til SMR sitt misjonsarbeid.

I tillegg til kirkekollekten ble det samlet inn 31.344 kroner i kollekt på kveldsmøtene. Tusen takk til alle som har gitt!

Mellom møtene ble det tid til kaffe og litt prat.

Ny redaktør av Misjonsringen

Christine Kristoffersen (53) er engasjert som ny redaktør av Misjonsringen. Hun jobber til daglig som kommunikasjonsrådgiver i Hjernerådet. I tillegg til å være redaktør skal hun også ha ansvaret for Facebook-siden, nettsiden og Instagram-profilen til SMR.

– Jeg er kjempeglad for oppgaven som redaktør og gleder meg til å ta fatt, sier Christine. Under landsmøtet opprettet hun en egen Instagram-profil for SMR, og postet

Christine har jobbet som journalist i over 30 år.

Et felles gruppebilde ble tatt søndag morgen. Vi klarte ikke samle alle, men en god gjeng ble det.

oppdateringer løpende. Det ble 39 poster til sammen. Vil du se bildene fra landsmøtet laster du ned Instagram-appen på telefonen din. Adressen til SMRs Instagram-profil er: <http://instagram.com/misjonsringen/>

– Jeg synes det er viktig for SMR å være til stede på sosiale medier av spesielt én grunn: Det er å nå de unge. Datteren min fortalte meg at en venninne av henne hadde sett et bilde av meg på Instagram-profilen til SMR. Det ga meg en bekreftelse på at vi er på riktig spor. Venninnen hadde funnet frem til SMR sin Instagram-konto fordi hun så at datteren min hadde likt noen av bildene våre. Venninnen hennes er sykepleierstudent og studerer på Lovisenberg. Slik når vi nye mennesker som aldri har hørt om SMR før, sier Christine.

Hun understreker at for å nå nye kristne helsearbeidere er det viktig at så mange som mulig av SMRs medlemmer begynner å bruke Instagram og Facebook og setter «hjerte» og «tommel opp» på bildene. Da vil andre se hvilke bilder man liker, slik som datteren til Christine sin venninne. Slik kan man nå nye mennesker med Ordet via sosiale medier.

– Fra midten av september vil jeg legge ut nye poster på SMR sin Instagramkonto og Facebook-side hver uke, så det vil alltid være noe nytt man kan følge med på, lover Christine.

Den nye redaktøren bor i Vestby fire mil sør for Oslo. Har du noen tips til ting hun bør skrive om? Skriv en epost til: christine.kristoffersen@gmail.com

I «Afrika-rommet» har Else mange souvenirer samlet fra sine 15 år som misjonær i Kamerun.

– Gud bekreftet mitt bønnesvar

– Jeg har hatt mange fantastiske opplevelser av Guds hjelp, både som misjonær i Kamerun og som diakon her hjemme. En dag fikk jeg et brev fra et medlem av SMR. «Jeg er så nysgjerrig. Hva var det som skjedde denne spesielle datoen? Jeg fikk beskjed fra Gud om at jeg måtte be for deg...» skrev hun. Da jeg kikket i notatene mine ble jeg helt skjelve, forteller Else Karlberg (77) fra Oslo.

Else Karlberg vokste opp i et vanlig norsk hjem på Hamar. Foreldrene var ikke kristne, og den eneste gangen de gikk i kirken var på julaften. For Else var det annerledes. Hun husker det som om hun alltid har vært kristen. Da hun var 10 år begynte hun i KFUK speideren. En dag kjente hun en indre stemme som sa «Jeg vil du skal bli misjonær».

– Da jeg fortalte det hjemme var foreldrene mine ikke begeistret. Så da ble det til at jeg ikke snakket om kallet med noen, forteller Else.

Hun tok sykepleierutdanningen i Molde.

Etter pliktåret gikk hun lærerlinjen i et og et halvt år. Etter det var hun tilbake på sykepleierskolen som lærer og på fritiden var hun leder for SMR Molde.

– Etter to år som lærer begynte jeg på misjonsskolen hos Det Norske Misjonsselskap. Da tiden kom at jeg skulle reise ut kom jeg på bønnekortet til SMR – med uthevet skrift. Jeg har veldig mye å takke SMR for, sier Else.

– Hva bunner takknemligheten din i?

– At jeg ble bedt for! Det er jeg sikker på har betydd mye. Jeg husker så godt i

Kamerun når det var sommerferie i Norge. De månedene var alt mye tyngre og vanskeligere enn resten av året. «Det er fordi bønnegruppene i SMR hjemme i Norge har sommerferie,» sa vi til hverandre. Slik var det hver sommer, forteller Else.

– Baba, gutten på bildet, ble innlagt på sykehuset med en betennelse i det ene beinet. Såret ville aldri gro, og beinet smuldret opp. Jeg salvet ham og ba for ham. Til slutt ga infeksjonen seg, men han ble halt etterpå. Fordi han var blitt halt kunne han ikke gå i farens fotspor og bli smed. Det var kanskje like greit, for faren lagde tryllemidler. I stedet startet gutten en søndagsskole i landsbyen sin, forteller Else.

Ba om kunnskap

Hun reiste til Kamerun som misjonær i 1974. Der ble hverdagen veldig forskjellig fra det hun var vant med i Norge.

– Jeg hadde aldri lært å stille diagnoser eller å gi behandling. Men det måtte jeg. På det ene sykehuset jeg var hadde vi én lege, og på det andre var vi uten lege flere måneder. Det var både frustrerende og vanskelig å kjenne på sin egen utilstrekkelighet. Jeg skulle ønske jeg hadde mer kunnskap.

Samtidig var det en fantastisk opplevelse av Guds hjelp. «Om noen blant dere mangler visdom, skal han be til Gud, som villig og uten å bebreide gir til alle, og han skal få.», står det i Bibelen. Jeg tror ikke Jakob tenkte på medisinsk kunnskap da han skrev det, men jeg opplevde det konkret mange ganger, forteller Else.

Når mennesker måtte opereres måtte de fraktes til et annet sykehus. Ofte gjaldt det kvinner som var gravide utenfor livmoren.

– Da jeg kom hjem til Norge igjen drømte jeg ofte om slike situasjoner om natten. I drømme kjente på frykten og engstelsen der kvinnene lå blødende og med store smerter på det åpne lastepanet til pick-up'en. De skulle fraktes over 30 mil på hullete veier. Hvordan skulle det gå? Jeg prøvde å stable opp væske, glukose, saltvann og blod så godt jeg kunne. Hver gang ba jeg intenst om at Gud måtte hjelpe dem og bevare dem. Jeg visste ikke før jeg kom hjem til Norge hvor sterkt de situasjonene hadde gjort inntrykk på meg.

– Hvordan gikk det? Mistet dere mange?

– Alle kom frem til sykehuset. Og alle overlevde. Det var fantastisk å oppleve at det gikk så bra, sier Else og smiler.

Brev fra en fremmed

Det hendte også at en fødsel ikke gikk bra, og at barnet døde. Det var som regel fordi veien til sykehuset var for lang, eller kvinnene hadde ventet for lenge med å komme.

– Jeg føler jeg har vært helt avhengig av bønn. Når jeg følte meg motløs, trøtt og sliten kjente jeg at jeg fikk ny styrke. Jeg tenkte alltid at det var fordi noen ba, forteller Else. Selv om hun verken var jordmor eller lege måtte hun ofte trå til og gjøre oppgaver hun ikke hadde utdannelse til.

– Da gråt jeg. Jeg syntes det var forferdelig å miste et barn. «Ikke gråt», trøstet de pårørende meg. «Du reddet i hvert fall moren.» Jeg tror ikke jeg hadde greid tjenesten i Kamerun uten forbønn.

En dag fikk jeg et brev fra en pensjonert sykepleier. Vi kjente hverandre ikke. Hun skrev at hun hadde navnet mitt fra bønnekortet til SMR, og at hun hadde lest hilsenene mine i Misjonsringen fra misjonsarbeidet. En natt hadde hun våknet urolig. I tankene var hun blitt minnet om å be for meg. Hun lurte på om det hadde skjedd noe spesielt den natten?

Da jeg leste datoen ble jeg helt skjelve. Den natten hadde jeg hatt en veldig vanskelig fødsel. Barnet hadde tverrleie. Egentlig må man gjøre et keisersnitt da. «Nå må du minne noen i Norge om å be for oss,» sa jeg til Gud.

Fødselen gikk bra, og både mor og barn overlevde. Jeg delte brevet jeg hadde fått med medarbeiderne på sykehuset, og sammen hadde vi et takkemøte. Det er fantastisk – Gud er ikke avhengig av avstand for å gripe inn og gi hjelp. Gud er nær hos den som blir bedt for, samme om personen er mange mil unna!

Nå nyter Else pensjonstilværelsen etter mange travle år. Da hun kom tilbake til Norge utdannet hun seg til diakon. En av oppgavene var å besøke kvinnelige innsatte som bare snakket fransk. Fortsatt har hun kontakt med flere av dem.

– Bønn ga visshet

40-års jubilant: Berit Bødtker (78) er medlem i Sandefjord SMR. Det har hun vært siden 6. desember 1982.

– Bønn betyr utrolig mye for meg. Det er livsnerven i fellesskapet med den treenige Gud.

I de yrkesaktive årene satset jeg på en andaktsstund om morgenen i tillegg til aftenbønnen. Men nå som da skjer «samtaler» gjennom hele døgnet. En person sa en gang at bønn er et menneskes fortrolige samtale med Gud.

Det bønnesvaret som står sterkest i bevisstheten fikk jeg i unge år. Jeg hadde søkt to sykepleierskoler og kommet inn på begge.

Hvilken skole skulle jeg velge? Jeg ba til Gud om hjelp til å velge rett, for jeg ville følge hans vei med mitt liv.

Svaret fikk jeg da jeg slo opp i min syvendesans og leste dagens ord. Der sto det: «Se, jeg sender en engel foran deg!» Verset i 2. Mosebok 23,20 fortsatte: «Han skal vokte deg på veien og føre deg til det sted som jeg har utsett.»

Hva trengte jeg å bekymre meg for når jeg var i Guds omsorg? Han har trofast ledet meg frem på livsveien inntil denne dagen og jeg er trygg på at han vil lede meg helt «hjem».

Valget sto mellom to skoler i Oslo, den ene var kommunalt drevet på Aker Sykehus og den andre var Stiftelsen Menighetssøsterhjemmet, som ble regnet som en av Kirkens fire diakoniinstitusjoner.

Egentlig måtte jeg svare Menighetssøsterhjemmet om jeg tok plassen eller ikke, før jeg hørte noe fra Aker, så det gjorde valget lettere. Jeg visste jo ikke da at jeg kom inn på Aker også. Ordene i bibelverset ga meg visshet om at Gud ville føre meg «til det sted jeg har utsett». Det ga meg en indre ro og trygghet på at Gud ville ha styringen inn i min ukjente fremtid. Gjennom alt har Gud gitt meg troen på at han har ledet meg på livsveien, sier Berit Bødtker.

SMR ble startet som en bønneorganisasjon. Gjennom over 100 år har medlemmene vært med å be for og med hverandre. Dette er en styrke som skal holdes ved like.

Å be kan gjøres på mange måter. Noen foretrekker egenformulerte bønner, noen foretrekker bønner skrevet av andre. De bibelske bønnene kan gi oss et utgangspunkt for egen bønn.

Bønnekortet til SMR gis ut som vedlegg til Misjonsringen nummer 4. Der står navnene på misjons-sykepleiere og -helsearbeidere som vi skal løfte frem for Herren i året som kommer.

Dette bildet ble tatt på et møte i Sykepleiernes Misjonsring i Kongsvinger og Eidskog for to år siden.

Over 30 år i samme bønnegruppe

Hver første tirsdag i hver måned møtes Kongsvinger og Eidskog SMR på Skotterud bedehus.

For 30 år siden, den 14.01.1992, ble Kongsvinger og Eidskog Sykepleierens Misjonsringe stiftet. De var syv sykepleiere samlet hos Klarfrid Ringsbu. – Den 3dje mai 2020 var vi igjen samlet hos Klarfrid for å ha møte og å feire 95 års dagen til Ruth Løken. Av gruppen som var med fra starten er fire fremdeles aktivt med (se bildet).

Møtene har fast opplegg med andakt, sang, gave til misjonen og ikke minst bønn for misjonen og utsendinger på bønnekortet. Vi har med oss niste og har en hyggelig samlingsstund. Vi er flittige lesere av Misjonsringen.

Det er alltid godt å møtes å ha et felles mål. Vi sender vår beste hilsninger til andre grupper! skriver Anne Marie Gullberg på epost.

Stiftelsesmøtet ble holdt hos Klarfrid Ringsbu. Hun er fortsatt med i foreningen sammen med tre andre som også var med fra starten av.

– Helt fra jeg var barn ønsket jeg å bli med i SMR slik som min mor, forteller Torunn.

Ønsket veldig sterkt å bli medlem av SMR

Fra 2019 og frem til juni i år var Torunn Tvedt leder av Sykepleiernes Misjonsring. Visste du at hun utdannet seg til sykepleier fordi hun hadde så lyst til melde seg inn i SMR?

– Jeg vokste opp i Bergen og ble som barn kjent med Santalmisjonen, som det het den gangen. Min mor var aktiv i misjonsforeninger og hun fortalte og leste til oss barna fra misjonsblader. Lesestundene var for oss lørdagskos, pluss at det ble servert påsmurte skiver med egg og sild og varm kakao. Måltidet tilbrakte vi i stua om lørdagskvelden.

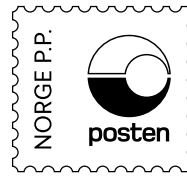
Mor var ivrig med i foreningen «Sona». De var tilsluttet SMR, slik jeg har oppfattet det. Foreningsdamene holdt basarer. Inntekten ga de til lønn til utsendte sykepleiere. I Sona-foreningen loddet de blant annet ut ei dokke med masse klær.

Rett foran jul et år vant mor den dokka og jeg fikk den i julepresang. Den julen var jeg

på Voss hos min mormor og tante. I det huset bodde mine tre kusiner. Ei av disse, Signy, fikk kall som ungdom til å bli misjonær. Hun utdannet seg til sykepleier og reiste til India for Santalmisjonen. Der var hun i tre perioder på fem år. Signy lærte meg mye om betydningen av å være i SMR. Foreningen var den gang kun for sykepleiere.

Jeg var 50 år og godt voksen da jeg begynte på sykepleierutdanningen. Hovedgrunnen var et indre kall om å få være med i SMR. Og slik ble det. Mottoet for SMR er «Hans herlighet til pris» (Ef.1,12) og «Gå derfor ut!».

Dette gir perspektiv over livet som kristen: å være i kallet, be for misjonssykepleierne ute på misjonsfeltene og å støtte dem økonomisk, sier Torunn Tvedt.

Retur og adresseforandring til:
SMR, Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo

– *Øil du bli medlem?*

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste. SMR er en støtte- og hjelpeorganisasjon for evangeliske misjonsorganisasjoner.

Vil du bli med i en bønnegruppe?

Ta kontakt på epost:

smr@lovisenberg.no

Da vil du få vite kontaktpersonen i den gruppen som er nærmest der du bor. Kontingenten er på kr 400 i året. (Halv pris for studenter.)

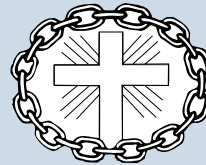
GAVER

Bankkonto: 1609.51.13676

Vipps-nummer: 560952

Husk å skrive en e-post til SMR med hvilken gruppe det vippsede beløpet er fra. Epost: smr@lovisenberg.no

Frist for innsendelse av materiell til neste nummer er 14. november.

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, Tlf. 47 67 87 97

E-post: smr@lovisenberg.no

www.misjonsringen.no

Leder:

Frøydis Vestbøstad

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, Tlf: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Redaktør:

Christine Kristoffersen,

Tors vei 54A, 1540 Vestby, Tlf: 41 12 81 80

Epost: christine.kristoffersen@gmail.com

Daglig leder:

Hilde Masvie Ydstebø,

Epost: smr@lovisenberg.no, Tlf: 47 67 87 97

Trykkeri:

www.bergersenstrykkeri.com

ISSN 1892-7416